

РЕШЕНИЕ

№ 2630

гр. София, 31.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.05.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Тасков, като разгледа дело номер **1812** по описа за **2011** година докладвано от съдия Славина Владова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба И. А. К. от гр. С. срещу съдебно решение от 03.01.2011г. по нахд № 11978/2009г., постановено от СРС, НК, 5 състав, с което се потвърждава наказателно постановление № АИ4141 от 19.11.2008г. на Началник отдел „Пътна Полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което е наложено административно наказание лишаване от право да се управлява МПС за срок от 12 месеца и глоба в размер 500 лв. на основание чл. 174 ал. 3 пред. 1 от ЗДвП и с което са отнети се отнемат 12 контролни точки на И. А. К. и с което е оставена без разглеждане жалбата му срещу НП № АИ 4141 от 19.11.2008г., в частта с която е наложено административно наказание глоба в размер на 10 лв. на основание чл. 183 ал. 1 т. 1 от ЗДвП за нарушение на чл. 157 ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението е постановено в нарушение на материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Твърди, че при постановяването му първоинстанционният съд не е съобразил, че оспореното НП е издадено от некомпетентен орган, както и че при съставянето на АУАН и Нп са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, а именно – нарушения на чл. 42 ал. 1 т. 5 и чл. 57 ал. 1 т. 6 от ЗАНН. Твърди, че в АУАН като посочена нарушена разпоредба е посочена чл. 157 ал. 1 от ЗДвП, а в НП съответно

чл. 153 ал.1 т. 1 от ЗДвП, като по този начин е нарушено правото на защита на наказаното лице. Твърди, че разпитът на свидетеля подписал акта не е достатъчно да бъде разкрита обективната истина. Иска оспореното решение да бъде отменено, като бъде отменено и НП.

Ответникът, редовно призван, не изпраща представител и не изразява становище по делото.

Представителят на С. прокурор Т изразява становище, че жалбата е неоснователна, а съдебното решение на СРС следва да се потвърди.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, подадена е от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство безспорно е установено от фактическа страна и доказано, че на 29.10.2008г. към 04,15 часа след полунощ жалбоподателят И. К. е управлявал лек автомобил „П 607” с регистрационен № СА 5151 ВР по БУ. „Ц” – изход в гр. С., като на кръстовището с У. „Д-р Л Р” е бил спрял за проверка и при извършената проверка е отказал да бъде изпробван с техническо средство Алкомер 931 № 0145358. Издаден му е талон за медицинско изследване № 0237445 за I – ва градска болница. При извършената проверка жалбоподателят не е представил и СУМПС За това на жалбоподателя е съставен акт за констатиране на административно нарушение № 979038 от 29.10.2008г. За да постанови оспореното решение СРС е приел, че по делото безспорно е доказано извършеното от жалбоподателя нарушение. За да постанови решението СРС е събрал и преценил всички относими доказателства – писмени и гласни такива – разпита на свидетеля Сенгелиев.

Оспореното решение на СРС е законосъобразно по изложените по – долу съображения. Нормата на чл. 174 ал. 3 от ЗДвП визира две отделни хипотези на нарушение, а именно: Водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол на първо място и втората хипотеза – водач на МПС, който не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му. Видно от посочената разпоредба двете хипотези са независими една от друга и с осъществяването на една от двете е осъществено нарушението визирано в чл. 174 ал. 3 от ЗДвП. В конкретния случай по делото безспорно е установено, че нарушителят И. К. е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за наличие на алкохол. Само с отказа си за това, той е осъществил нарушението по чл. 174 ал. 3 пред. 1 от ЗДвП.

На второ място неоснователно е възражението за това, че оспореното пред СРС НП е издадено от некомпетентен орган. Това е така, тъй като пред първата инстанция са събрани всички относими в тази връзка доказателства, а именно Заповед № Из – 189 от 08.02.2007г. и Заповед № Из – 837 от 11.05.2007г. на Министъра на вътрешните работи, от които безспорно се установява, че оспореното НП е издадено от компетентен орган.

На второ място неоснователно е направеното възражение за допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при съставянето на АУАН и НП, поради разминаване на правната квалификация на нарушението дадено в АУАН и НП. Видно от представените по делото и АУАН и НП и двете са съствени за извършени нарушения съответно на чл. 174 ал. 3 пред. 1 от ЗДвП и чл. 157 ал. 1 от ЗДвП, които

съответстват и на словесното описание на нарушенията вменени на касатора.

На последно място неоснователно е възражението, че СРС не е издирил обективната истина, тъй като се е позовал само на показанията на свидетеля по акта. Това е така, тъй като за да постанови оспореното решение СРС е съобразил всички представени по делото доказателства и писмени и гласни и след като е отчел, че същите не си противоречат е постановил оспореното решение.

Във връзка с изложеното дотук Административен съд С. – град, XI Касационен състав смята съдебното решение от 03.01.2011г. по нахд № 11978/2009г. на СРС, НК, 5 състав за валидно, допустимо, съответно на материалния закон и в този смисъл следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 03.01.2011г. по нахд № 11978/2009г., постановено от СРС, НК, 5 състав, с което се потвърждава наказателно постановление № АИ4141 от 19.11.2008г. на Началник отдел „Пътна Полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което е наложено административно наказание лишаване от право да се управлява МПС за срок от 12 месеца и глоба в размер 500 лв. на основание чл. 174 ал. 3 пред. 1 от ЗДвП и с което са отнети се отнемат 12 контролни точки на И. А. К. и с което е оставена без разглеждане жалбата му срещу НП № АИ 4141 от 19.11.2008г., в частта с която е наложено административно наказание глоба в размер на 10 лв. на основание чл. 183 ал. 1 т. 1 от ЗДвП за нарушение на чл. 157 ал. 1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: